

איצרות

גליון שבועי מאיצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

מה נשמע?

מתחילים מבראשית

עם קריאת הפרשיות בהם אנו מתהלכים בדרכי אבות מתחדש מדור 'פרשת השבוע' במערכת השמע של 'איצרות ברסלב', להתחדש ולהכין כלים לאור השבת מידי שבוע. לשמיעת השיעורים, חייגו: 02-9950000 ולאחר בחירת השפה הקישו: 1-7 שם תוכלו לבחור את השיעור הרצוי לפי שמות הרבנים.

זה עתה נוספה האפשרות לשמוע דברי אלוקים חיים משאר הפרשיות, ע"י בחירת הפרשה במדור זה בהקשת 2 במדור 'פרשת השבוע'.

לכוון בית ה'

אנ"ש חסידי ברסלב בקרית יערים - טלזיסטון נדדו שנים רבות מאוהל לאוהל בצער גדול ומניעות עצומות. ועתה הרחיב ה' שזכינו שנכנסו למקום של קבע להתפלל יחדיו בהתקשרות לצדיק, לשבת בצוותא ולעסוק בתורת רבינו. מתפללי המנין מודים על העבר ומאידך גיסא גם מבקשים על העתיד...

בפניה נרגשת פונים אנשי המקום לכל מי שבידו לסייע ולעזור בתרומות ריהוט, ספרים וכל המצטרך יזכה להכרת תודתם של המתפללים ותהי משכורתו שלמה מעם ה' אלוקי ישראל.

לפרטים ולתרומות, פנו לטלפון: 050-4147611 (אחרי השעה 1:00 בצהריים).

ניצוד ניצולים מהישמעאלים?

אין מדינה שלא סובלת מהישמעאלים. הם נמצאים בכל מקום, והם שנואים על כולם - כפי שכבר ניבא לפני אלפי שנים, מלאך האלוקים, ואמר להגר שפחת אברהם, על בנה ישמעאל: "הוא יהיה פרא אדם, ידו בכל ויד כל בו, ועל פני כל אחיו ישכון"; "ידו בכל - ליסטים. ויד כל בו - הכל שונאין אותו ומתגרין בו. ועל פני כל אחיו ישכון - שיהיה זרעו גדול" (רש"י).

יש לנו שונאים רבים, אך ישמעאל הוא "פרא אדם" - מצד אחד הוא "אדם"; הוא מתנהג בצורה מדינית וצבאית כביכול, אך לאמיתו של דבר הוא "פרא"; רוצח פראי חסר אנושיות (מלבי"ם). חיי אדם לא שווים בעיניו, והוא מוכן אף להתאבד ולמות, כדי לטבוח חפים מפשע...

גם בזמן הנסיעה של רבינו לארץ ישראל, מצוין מוהרנ"ת את פראותם המסוכנת של הישמעאלים. וכשהוא מספר על כך שבחרו מארץ ישראל עלה רבינו בטעות על אניית מלחמה שהייתה מליאה בחיילים ערבים, הוא כותב: "ספינה זו הייתה ספינה של מלחמה עם אנשי חיל וכלי זיון. ובודאי הוא סכנה גדולה ועצומה מאד להתוועד עמהם יחד, בפרט עם אנשי חיל ישמעאלים שהם פרא אדם" (שבחי הר"ן, כ).

אך, זאת אסור לנו לשכוח:

האויב האמיתי שלנו אינו המחבל הערבי שמתכנן פיגועי טרור. הישמעאלים הטורריסטים אינם אלא תוצאה מתבקשת מהאויב האמיתי והשורשי; קליפת ישמעאל היושבת לנו עמוק בתוך הלב.

שכן, כל כוחם הגשמי של האומות לשלוט בנו, אינו אלא תוצאה משליטתם הרוחנית. רק כשהם מצליחים להחדיר בנו את טומאתם הרוחנית, את תאוותיהם ומידותיהם הרעות, הם מצליחים לשלוט בנו גם פיזית. "וכל מי שיש בו מידות רעות, הוא נכנע תחת אותם העכו"ם שהם כרוכים ומקושרים לאותם המידות רעות" (ליקוטי מוהר"ן, קא). כך הפעצה היחידה להינצל באמת מהרוצחים הישמעאלים, היא: להיטהר מקליפת ישמעאל הרוחנית!

מהו קליפת ישמעאל הרוחנית, והיכן היא מפריעה לנו בעבודת ה'?

את התשובה לכך עונה לנו מוהרנ"ת בליקוטי הלכות, וכך הוא אומר: שני קליפות מפריעות לו לאדם מלהרבות בתפילה ותחנונים לה'; קליפת עשיו וקליפת ישמעאל. קליפת עשיו מחדירה בלב האדם כפירות ובלבולים, ומחלישה את אמונתו בכח התפילה. ולעומתה עומדת קליפת ישמעאל ומחדירה בלב האדם את ההרגשה שכבר התפלל מספיק, ואין צורך להרבות עוד בתפילה.

וכשנניע את שני הקליפות הללו; כשנאמין בלב שלם שהתפילה שלנו פועלת תמיד, ומאידך נזכור שתמיד יש להמשיך להתפלל ולא להפסיק אף פעם - ניגאל!

הנשק של היהודי, היא התפילה. היא שלימדנו רבינו: "עיקר הכלי זיון של איש הישראלי הוא התפילה, וכל המלחמות שצריך האדם לכבוש, הן מלחמת היצר הרע, הן שאר מלחמות עם המונעים והחולקים, הכל על ידי תפילה, ומשם כל חיותו. על כן מי שרוצה לזכות לקדושת ישראל באמת צריך להרבות בתפילות ובקשות ושיחות בינו לבין קונו, כי זה עיקר הכלי זיון לצנח המלחמה" (ליקוטי עצות, תפילה ב).

את הנשק הזה רוצה ישמעאל לגנוול מאתנו!

כשהוא רואה שאנחנו מאמינים בכח התפילה, ומשתמשים בנשק הקטלני הזה - הוא מכניס בלבנו את ההרגשה הישמעאלית: "כי שמע ה' אל ענייך", "ארי קביל ה' צלותך" (תרגום אונקלוס) - ה' שמע כבר את תפילתך, ואין צורך להרבות בתפילות ותחנונים. ובכך הוא גורם לנו להתרשל בתפילה, ולהאריך את גלותנו.

אם ברצוננו להינצל מהישמעאלים, עלינו להתחזק בעבודת התפילה וההתבודדות, ולא להתהלך שאננים עם הרגשה ערבית: "ארי קביל ה' ית צלותך..."

שני הקליפות עשיו וישמעאל, הם כנגד עור הערלה ועור הפריעה. עשיו הוא הערלה הטמאה, שמחלישה את אמונת האדם בכח התפילה, ואת אותה ערלה יש למול ולחתוך. אך גם כשמורידים את הערלה / גם כשמבטלים את הכפירה

ומאמינים בכח התפילה, נשארת עדיין עור הפריעה; קליפת ישמעאל, שמכניסה התרשלות מלהרבות בתפילה.

"ובאמת" - מזהיר אותנו מוהרנ"ת - "כשהאדם מתרשל בתפילה, מחמת שגדמה לו שכבר פעל בתפילתו הרבה, שזהו בחינת קליפת ישמעאל קליפת הפריעה, על ידי זה הם ושלוש מתעכב גמר ישועתו ומתארך גלותו חס ושלוש, מאחר שנתרשל בתפילה. ואז יחזור ויתעורר בחינת קליפת עשיו הרשע שהוא בחינת קליפת הערלה ויאטום וישטמם לבו לגמרי מלהתחזק בתפילה. ועל כן באמת 'מל ולא פרע כאילו לא מל' (משנה, מסכת שבת, יט, א) כי על ידי זה הם ושלוש חוזר וניעור גם קליפת הערלה. על כן צריך להעביר שניהם, כדי לזכות להתחזק בתפילה תמיד" (השתפכות הנפש, צא).

אם ברצוננו להינצל מהישמעאלים, עלינו להתחזק בעבודת התפילה וההתבודדות, ולא להתהלך שאננים עם הרגשה ערבית: "ארי קביל ה' ית צלותך..." לא ניתן לקליפת ישמעאל להרדים אותנו, רק נתעורר בכל הכח להרבות בתפילה ותחנונים להשם יתברך מדי יום ביומו, ולא ניתן דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהילה בארץ.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום חודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	ה'	כח.	מו	שג שד	כח
א	ט	כח:	מו	שה שו	כט
ב	י	כט.	מח	זו שח	ל
ג	יא	כט:	נט	שט שי	לא
ד	יב	ל.	ז	שיא שיב	לב
ה	יג	ל:	נא	שיג שיד	לג
ו	יד	לא.	נב	שטו שטז	לד

י"ל ע"י "איצרות ברסלב"

ד.ת. 50617 בית שמש

טל, במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות ... 02-9950000
בארה"ב 1718-8552121
באנגליה 203-6085819
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפנחה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775

הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

י"ר הוועדה הרוחנית: הרב שמעון טייכנר
מפיק: נחום א. ברזעסקי

פירוני העלון: הר"ר נחמן בנשעיה ה"ו, הר"ר נפתלי ברגר ה"ו, הר"ר מרדכי גוטליב ה"ו, הר"ר יצחק גרינולד ה"ו, הר"ר שלמה מרדכי הלוי כנס ה"ו, הר"ר משה ליכטער ה"ו, הר"ר נפתלי שטיצר ה"ו, בחסות חברת "נקודות"

הדיבורים שמצננים את האש!

בינו לבין קונו בלשון אשכנו שמדברים בו במדינתנו, הוא גם כן בכלל לשון הקודש, כי אדרבא, בינו לבין קונו צריך דווקא לדבר בלשון שמדברים בו" (ליקוטי עצות, ברית יא). ככל שנרבה לדבר דיבורים קדושים, כך תלך ותצטנן אש התאוה!

אמנם, כדי שהדיבורים יצננו את מדורת האש הטמאה, עלינו להשתדל לדבר אותם מתוך אש של התלהבות קדושה, וכפי שמוכן מתוך תפילתו הלוהטת של מוהרנ"ת, וזה לשונו:

"וכי ברחמיך הרבים לקרר כל חמימותי בדיבור של לשון הקודש. כמו שכתוב 'חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דיברתי בלשוני'. שתהיה בעזרי ותזכני לדבר כל הדיבורים הקדושים בחמימות גדול דקדושה והתלהבות הלב באמת... בדיבורים המים מעומק הלב, בקדושה ובטהרה, בדיבורים בעזרים כאש לוחט... ויתקרר כל חמימותי בדיבור של לשון הקודש. ועל ידי אש הקדושה הזאת של לשון הקודש, אוכה לשרוף ולהכניע ולהפיל את כל האש הרע של תבערת המדורה של שבעין כוכבין, שהוא האש הרע של חמימות תאות ניאוף, באופן שיתבטל ממני תאוה רעה הזאת לגמרי מעתה ועד עולם" (ליקוטי תפילות, ט).

נרגיל את עצמנו להרבות בדיבורי תורה ותפילה, מתוך התלהבות, וכך תלך אש התאוה ותצטנן עד אשר תשכך ותיעלם לחלוטין.

ואתעביד חד כללא דשבעין. וההוא כוכבא אתפשט, ואתעביד כמדורא חדא, להיטא בכל סטרין" = ועמו שבעים כוכבים אחרים, ואותו כוכב מכה באותם הכוכבים האחרים, וכולם נכללים באותו כוכב, ונעשה כלל אחד של שבעים. ואותו כוכב מתפשט ונעשה כמדורה אחת לוהטת בכל הצדדים]. ובליקוטי מוהר"ן, בתורה שאנו עוסקים בה, בא רבינו ומגלה שהכוונה היא על אש התאוה הנוראית, ואומר: "וזה בחינת מדורה של שבעין כוכבין הנזכר בזהר הקדוש, היינו הרע הכולל, שהוא תבערת המדורה של תאות ניאוף, שכל השבעין אומות כלולין בו".

נשאלת השאלה:

כיצד נוכל להתמודד מול מדורה נוראית זו? כיצד נוכל לכבות את אש התאוה עד שתשכך ותיעלם מלבנו?

על כך עונה לנו רבינו הקדוש בתורה זו, ואומר: לשון הקודש היא זו שמכבה את אש התאוה! כשהפירוש המעשי לכך הוא: להרבות בדיבורים קדושים של תורה ותפילה, וכמוכן לשמור את הדיבור מדברים הפוגמים את קדושתו.

וכפי שכתב מוהרנ"ת בליקוטי עצות: "עיקר הכנעת ושכירת כל התאוות, בפרט תאות ניאוף, שזה העיקר שצריך לשבר, העיקר הוא על ידי שלימות לשון הקודש. דהיינו על ידי ריבוי הדיבורים קדושים שהם תורה ותפילה ושיחה בינו לבין קונו. ואף על פי שמושיח ומדבר

"הרע הכולל, שכל הרעות של שבעים לשון כלולין בו, דהיינו תבערת המדורה של תאות ניאוף, שכל השבעים לשון משוקעין וכלולין בו, נופל ונתבטל ואין לו שליטה על ידי לשון הקודש". בחינת מובח" (ליקוטי מוהר"ן ח"א, ט)

ישנן תאוות רבות, אך התאוה הידועה אינה תאוה נוספת ברשימת התאוות, אלא היא כוללת בתוכה את כל חברותיה. כל תאוה היא לפיד של אש זרה, שמבעירה ושורפת את הלב בתשוקה רעה. אך האש של תאוה זו, היא מדורה שכולה מכל הלפידים הבעורים של התאוות הרעות.

וכך מתאר זאת מוהרנ"ת בליקוטי עצות:

"תאות ניאוף הוא רע הכולל, שכל הרעות של כל השבעים אומות כלולין בו. כי כל אומה ולשון יש להם אחיזה ברע מיוחד, דהיינו איזה מדה רעה או תאוה רעה שהוא מיוחד לאותה אומה, והם משוקעים באותה התאוה ושם אחיזתם. אבל תאות ניאוף הוא רע הכולל, שבאותה התאוה נתקבץ ונתאסף כל רע ורע של כל אומה ואומה, שהם הרע של כל התאוות. וכל אלו הרעות נבערים יחד ונעשה מהם מדורה. וזהו תבערת המדורה שבער באדם לתאוות ניאוף" (ליקוטי עצות, ברית י).

בזהר הקדוש, בפרשת ויקהל, מתואר כוכב העולה מצד צפון "ועימיה שבעין כוכבין אחרנין, והוא כוכבא בטש באינון כוכבין אחרנין, ואתכלילו כולה בהוא כוכבא,

רבי חיים שרה'ס – תלמיד רבינו

מפיו דברים נסתרים. (כוכבי אור, אנשי מוהר"ן מג, מו, עיי"ש באריכות)

רבי חיים שרה'ס זכה להאריך ימים כפי שאמר לו רבינו. נכדו הגדול, רבי נחמן מטשעהרין, מזכירו בקונטרס הצוואה שלו: "אמי ז"ל מרת חיה לאה ז"ל היא בת ה' חיים מברסלב והיה איש כשר מאוד ומקורב לרבינו ז"ל ויש בו סיפורים הרבה ואין כאן מקומם. והיה מתענה שני פעמים משבת לשבת בכל שנה, היינו פרשת 'כי תצא' ופרשת 'כי תבוא' בפקודת רבינו ז"ל שנים הרבה ובמסירות נפש עצום מאוד, ומענין אחרון ופטירתו יש סיפור נפלא ואין שראה את רבינו בחלום וכו' "

בהגיעם למזיבון, שהה רבינו זמן רב בקבר זקנו הבעש"ט. לאחר מכן, בצאתו, אמר לרבי חיים: "עבורך פעלתי ישועה, אולם עבורי לא" והוסיף ואמר לו: "אין צריך אפילו להתפלל, אך מכיוון שאתה כבר כאן, תלך ותתפלל גם כן". לאחר מכן גילה רבינו לרבי חיים, כי עתיד הוא להאריך ימים ונקב במספר השנים שיחיה בזה העולם.

בדרכם חזרה לברסלב, באמצע הדרך, פנה רבינו אל רבי חיים שרה'ס ואמר לו: "הילד כבר אינו בחיים" - - -

כי אכן, באותה עת הכריעה מחלת השחפת את הילד הקדוש שרבינו תלה בו תקוות כה גדולות ונצורות והוא הסתלק לגנוי מרומים בגיל שנה ורבע.

רבינו לא רצה להיכנס לעיר ברסלב לשבת-קודש. הוא שלח את רבי חיים לקנות לו חלה לשבת, כשהוא מצווה עליו לשמור בסוד את מקום המצאו, כדי שלא ידעו על כך. אנשי שלומו, שידעו שרבי חיים נסע עם רבינו למזיבון, פגשו אותו ושאלו אותו: "איפה הרבי?" סיפר להם רבי חיים כי רבינו שוהה במקום כלשהו מחוץ לעיר, כשהוא מבקש מהם לא לפרסם את הדבר.

לאחר מכן, שכר רבינו דירה מחוץ לעיר וישב שם שבעת ימי אבלות על בנו יקירו, כשרבי חיים נמצא אתו ומשמש אותו באותו זמן ובהזדמנות זאת שומע

פעמיים בשנה, בפקודת רבינו, נהג רבי חיים להתענות שבוע שלם ברציפות. רבינו הפליג בשבחו ואמר, כי פעם, כשהיה צריך לפעול דבר מסוים השתמש בעבודתו הקדושה של רבי חיים. (אבני"ה ברול לו)

עליו מובאת השיחה בחיי מוהר"ן שלו: "סיפר עם אנשי שלומו ואמר שזה יום שלישי שעמד על דבר אחד, היינו על איזה השגה ולא הייתי יכול להשיגה עד שהשתמשתי באיזה עובדא מאחד מאנשי שלומו ועל ידי זה עמדתי על הדבר והשגתי ההשגה. וכי יש הידוש שוב על הבעל שם טוב ז"ל שהשיג השגות כאלו?! מאחר שהיו לו תלמידים גדולים וצדיקים כאלה שעשו עבודות גדולות כאלה!"

כן התבטא רבינו בשבחו: "חסיד אחד יש לי בברסלב!" (אבני"ה ברול שם, יתכן והיה זה בתחילת התיישבות רבינו בעיר ברסלב)

רבי חיים שרה'ס הצטרף לרבינו בשנת תקס"ו בניסיעתו לציון זקנו הבעש"ט להתפלל על בנו הקדוש רבי שלמה אפרים. היה זה כאשר ביקש רבי חיים מרבינו שיתפלל עליו שיישארו בחיים, לאחר מעשה שהיה. ענה לו רבינו: "אני צריך לנסוע למזיבון לציון זקני הבעל שם טוב הקדוש להתפלל על בני, סע עימי ואתפלל גם עליך"

למה לתלות חולשות הגוף בהתאמצות במצוות?
— הרי יותר מתאים לתלותם בעבירות

(עפ"י שיחות הר"ן רצח)

ברית מחתרתית באומן

אולם דווקא המניעות הגבירו את החשק. במאמצים רבים הצליח להשיג מוהל שיסכים לבצע את הברית, בשני תנאים אשר בלעדם הוא אינו מגיע כלל ועיקר: א) הברית תתקיים בדירת מסתור עם פתחי מילוט מתאימים, על כל צרה שלא תבוא. ב) אם יגיעו אנשי הק.ג.ב. אפילו תוך כדי עריכת הברית, הנימול מסכים כי המוהל יכול להמלט בכל שלב שהוא, ללא שום מחוייבות להשלמת הברית. אימתה של מלכות הרשע היתה כל כך חזקה ומוחשית, עד שגם המוהל, שהיה ירא שמים מרבים נאלץ להציב תנאים דרקוניים שכאלו. לצד כל זאת הדגיש המוהל כי אם ח"ו תהיה הסתבכות רפואית, שלא יעיוז לגשת לרופא, שכן ההוא עלול לשלוח את הפצינט היישר לסיביר...

יום הברית הגיע, מניין חסידי ברסלב נקבצו בדירת המסתור ביחד עם המוהל והנימול. החסיד רבי יצחק גלבר, שהיה אז אברך לאחר התנונתו, הוא זה שנבחר כסייר' שהסתובב בחוץ, בולש אחר כל תנועה חשודה.

לפני הברית רצה המוהל לקשור את ידיו של הגר, כדי למנוע תקלה חלילה, אך הלה סירב בתוקף, באמרו: "גיבור חזק אני, גם בגופי וגם ברוחי, כל כך הרבה זמן חיכיתי ליום הזה, אל דאגה, לא אוזו ממקומי!!!"

במשך כל הברית לא נע ולא זע גר-הצדק, רק לאחר שווידא כי הברית הסתיים הוא הוציא מכיס חולצתו בקבוק 'משקה' לשם עריכת 'לחיים'... המוהל נרתע מיד והזהירו שהאלכוהול עלול להמריץ את זרם הדם, אולם הנימול לא ננע, "כל הרבה זמן חיכיתי ליום הזה" הוא אומר, טועם מעט מן המשקה ומכבד את כל הנוכחים בלגימה המקרבת את הלבבות.

התהליך הרפואי לא היה פשוט כלל, זמן רב אחרי הברית עדיין סבל הגר ייסורים ומכאובים, בעוד כולו מאושר ושמח על שזכה סוף סוף להתגיר ולהצטרף לבניו של הקדוש ברוך הוא.

(מפי בנו הרב אליעזר גלבר שליט"א)

כשהם מקבלים עליהם את שמירת התורה והמצוות בחשק רב ובהתלהבות. ביתם הפך לבית יהודי וברסלבי כשר למהדרין, עד כדי כך שרבנים ידועי-שם בחרו בשעתו להתארח אצלם בבואם לביקור באומן. בין הבנים ניתן גם לציין את מיכאל הגר, או כפי שחסידי ברסלב כינוהו: "מיכל דער גר", שמאוחר יותר נטל חלק נכבד בהצלת מקום הציון הקדוש, כאשר קנה את השטח ובנה את הבית באופן שהציון ינצל מכל סכנה.

אולם אחד הבנים לא הצליח להתגבר על הקשיים, לא התגיר יחד עם אחיו ומשפחתו ונשאר מאחור כגוי גמור. בינתיים פרצה מלחמת העולם השנייה, העם היהודי נרדף על נפשו, החיה הנאצית הגיעה עד לאומן, כשתושביה היהודים נמלטים מזרחה לאיזורים הרחוקים. עם תום המלחמה שבו יהודים מעטים לביתם שבאומן, שבורים ורצועים, אחד מעיר ושנים ממשפחה, שרידים מוצלים מאש.

דווקא בשעה קשה זו החליט אותו גוי שכעת הגיע הזמן לקיים את צוואת אביו ולהתגיר - - -

הפעם היתה זו כבר פעולה מסוכנת עד למאד, השלטון הקומוניסטי הקשיח את עריצותו בכל הקשור לחיים היהודיים, כאשר אחת מהמצוות שנאסרו בתכלית היתה ברית מילה, ולא משנה אם מדובר בתינוק בן שמונת ימים או אדם מבוגר הרוצה להתגיר כדת משה וישראל.

גנרל בכיר בצבא הרוסי היה האיש, הצלחות רבות קצר בשדות הקרב במשך השנים הרבות בהם פיקד על מאות ואלפי חיילים, מה שהקנה לו מעמד נערץ אצל תושבי העיר אומן, הגויים כמובן, כי היהודים לא הכירו אותו וגם הוא בקושי הכיר מקצת מהם.

כאשר הגיע לגיל פרישה מהצבא הוא פנה למחקר ומדע, עזב את ביתו הנעים ונדד לאוניברסיטאות שונות בארצות הרחוקות, כאשר בבית באומן נמצאים בני משפחתו, ניוונים ממכתביו המרתקים, בהם הוא מספר להם על התקדמותיו בעולם המדע.

המכתב שהגיע באותו יום גורלי לא היה נראה שונה מכל שאר המכתבים שהגיעו ממנו חדשים לבקרים, אך בני המשפחה הוכו בהלם וזועזוע למקרא דבריו החודרים, וכך כתב להם:

"משפחתי היקרה! כעת הנני מגלה לכם כי כל המחקרים שביצעתי בשנים האחרונות, הובילו אותי למסקנה אחת ויחידה: הדת היהודית היא האמיתית, משה אמת ותורתו אמת! אני עצמי כבר זקנת, גם העבר הצבאי אינו מאפשר לי לעשות את הצעד הנועז, אבל עבורכם העולם רק התחיל, הנני מפציר בכם שתפנו בהקדם ליהודים ותצטרפו לעם ישראל בגיור כדת וכדין!!!"

האשה וחלק ניכר מהילדים הבוגרים קיימו את בקשתו תיכף ומיד, הם פנו לרבני אומן והתגירו בזה אחר זה,

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

האם אביו של רבינו, הרה"ק רבי שמחה, היה בארץ ישראל?

תשובת הרה"ר דוד דגן:

לפי הידוע, לא מעט מצאצאי הבעש"ט הקדוש ואף מתלמידיו נסעו לארץ הקודש להתאבק בעפרה, והיו מהם שגם התיישבו בה. בשנת תקכ"ד נסע זקנו של רבינו, רבי נחמן מהורדנקה, לארץ ישראל, לאחר שהשיא את בנו רבי שמחה, שנה קודם לכן, בתקכ"ג, למרת פייגא נכדת הבעש"ט.

לימים, נסע גם רבי שמחה לארץ הקודש והיה בין השאר בעיה"ק צפת, כפי שאנו מוצאים בכתב-יד מאחד מגדולי אנ"ש מצפת משנת תרמ"ט, שם מובא: "גם הר"ן בעצמו היה שולח הרבה מעות לפני ארץ ישראל, כנזכר במכתב אביו הר"ר שמחה, שנת תקס"ז, מעיר הקודש צפת". הרי לנו שהיה בידי אנ"ש אגרת שכתב רבי שמחה בשנת תקס"ז בהיותו בצפת, כנראה לבנו, רבינו, מכתב שעסק בעניין 'מעות ארץ ישראל'.

מהרה"ח ר' נחמן בורשטיין ז"ל שמעתי, שכאשר חזר הרה"ק רבי שמחה מארץ ישראל, בהיותו באיסטנבול שבטורקיה, נסתלק למרומים ונטמן בבית החיים דשם.

לגבי שנת הסתלקות רבי שמחה, אין בידינו ידיעה ברורה, אך זאת ידוע שבמכתבו של רבינו מיום י"ב אב תקס"ט, המובא בתחילת 'עלים לתרופה', הוא חותם את שם קדשו: "נחמן בן מורנו הרב שמחה יצ"ו (ישמרהו צורו ויחיהו)" - הרי ששנה וכחודשיים לפני הסתלקות רבינו, עדיין היה אביו בחיים חיותו. מסתבר כי רבי שמחה נסתלק לעולמו לאחר פטירת רבינו, או שמכיוון שנסתלק בטורקיה, שהיא מדינה הרחוקה מאוקראינה, לא הגיעה בדרך הטבע הידיעה על פטירתו עד לאחר הסתלקות רבינו. שכן, מוהרנ"ת מרבה לתאר בתדירות את הנעשה עם רבינו בשנה האחרונה לחייו הקדושים, ואם היה רבינו נוהג אבלות על אביו באותה עת, מן הסתם היה כותב פרט זה.

עוד יש לציין, כי מוהרנ"ת בכתבו את קורות רבינו מיום התקרבותו אליו באלול תקס"ב, אינו מזכיר את אביו הקדוש רבי שמחה, לעומת זאת, בכתבו את אשר שמע משאר התלמידים על התקופה שלפני התקרבותו, הוא כן מזכירו, כגון בחיי מוהר"ן קט: "ובבואו למעוז ב'ו' לבית אביו ואמו הצדיקים זכרונם לברכה ושמוח על ביאתו מאוד" וכן בסעיף קב: "בשנת תקס"ב בקיץ קודם שיצא מזלאטיפאליע לברסלב, היה באותו הקיץ בברדיטשוב

עם אביו הרבני החסיד הותיק המפורסם מורנו רבי שמחה זכרונם לברכה" ואם נאמר שבתקופה שלאחר מכן היה רבי שמחה בארץ ישראל, יש בכך אולי ליישב את העניין.

לחידודא

חידה מס' 197

חידון השנוע לצעירים

מתוך מאות פותרי החידה שפורסמה בגיליון הקודם, רק בודדים השיבו את התשובה הנכונה. לכן אנו מפרסמים שוב את החידה:

מדוע בעת ימי החולאת של רבנו לא הרגיש רבינו את מחלתו לשלושה ימים?

בין הפותרים נכונה, יוגדל הפרס והוא יעמוד על 100 ₪ זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב', רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחינת תשובת, תקשוני 1-9-2-1 והשאירו הודעה. בין הפותרים נכונה עד יום שני בשעה 12 בלילה. תיעוד הגרלה על זכות קניה בסך 100 ₪

החסד משיב את המלכות להשי"ת

"המלוכה והממשלה לחי העולמים" (מתוך התפילה) כל כוחות המלכות שישנו בעולם הם של השי"ת, גם מלכות הגויים מקבלת כח רק מהמלכות הזו, שמחמת חטאים ועוד סיבות נאלצה לצאת לגלות ולהסתתר תחת מעטה של מלכות כזו בבחינת "שפחה כי יורש גברתה" (משלי ל, ג) שהשפחה, מלכות הרשעה, יורשת ונוטלת את הכח מהגבריה, ממלכות דקדושה.

זו הסיבה שעם ישראל גלה ארבע גלויות תחת יד ארבע מלכויות, כי המלכות דקדושה מכונה "ד" שבה מולך הקב"ה על ארבעת העולמות עולם העשיה, היצירה, הבריאה, והאצילות, אך כשכוחות הרע משתלטים עליה היא הופכת ח"ו לארבע מלכויות.

כדי להעלות את המלכות מגלותה, יש להגביר ולהעצים את מידת החסד בעולם, שכן כל מוחה של מלכות הרשעה הוא רק מידת הדין שמקטרת על עם ישראל ודורשת שייענשו בגלות על חטאייהם, ולשם כך מקבלת מלכות הגויים את השלטון, אך כשמגבירים את החסד על הדין מוציאים אותה מהגלות הזו כמו שכתוב (ישעיה טז) "הוכן בחסד כסא" (- מלשון כסא מלכות) וכפי שאמרו חז"ל גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה (כבא בתרא י).

כך נבין מדוע דווקא אברהם אבינו הוא זה שנלחם וניצח את ארבעת המלכים כדלעמר, אמרפל, אריח וחדל. שהם כנגד ארבעת המלכויות של הסטרא אחרא כי אברהם אבינו היה עמוד החסד כמו שכתוב (מיכה ז, כ) "תתן אמת ליעקב חסד לאברהם", לכן דווקא הוא זה שנלחם בהם וניצח, כי על די מידת החסד זוכים כאמור להוציא את המלכות מגלותה, ולהשיבה ליעדה האמיתי, ולכן אברהם זכה למלוך על כל העולם (כמבואר ברש"י בראשית י, יז) כי בכך שמלך השיב את המלוכה לקב"ה.

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"א, ל)

לחפש את עצמו

הרב שמשון שוורץ

בפרשת השבוע קוראים אנו על נסיונו הגדול של אברהם אבינו כאשר ציווהו השי"ת לעזוב את ארצו; מולדתו ובית אביו ללכת אל הבלתי נודע.

נסיון זה הינו השלישי מעשרת הניסיונות שנתנסה בהם אברהם אבינו עליו השלום ועמד בכולן, כאשר קדם לכך נסיון 'אור כשדים'; שאברהם אבינו כאשר הכיר והאמין בבורא העולם שבר את כל פסלי בית אביו והוכיח לכל בני העולם כי יש מנהיג לבירה וכי כל הפסלים הבל, ולהענישו השליכוהו לאור כשדים ועשה הקב"ה נס וניצל.

יש להבין מדוע במעשה כה מרוגם של מסירות נפש שהיה מוכן להישרף על דבר כבוד השי"ת אינה מאריכה התורה בכל הפרטים, כמו בנסיון הנוכחי אשר לפי ראות עינינו אינו נסיון גדול כל כך, בפרט כאשר ה' מבטחו שיתן לו הכל ככתוב "ואעשך לגוי גדול" וכי.

התשובה היא כמו שמבארים המפרשים וספרי החסידות, כי מבחינה מסויימת יותר קל למסור את הנפש פעם אחת מאשר להיות תלוי ועומד לתקופה ארוכה.

ולכן מאריכה בזה התורה, שכן ציווי זה של 'לך לך' הינו בעצם הוראה לכל אחד ואחד ללכת אל עצמו; לחפש את פנימויות נפשו היכן אני בעולם. לבקר את עצמו כמה הוא קשור לה' באמת.

כי לפעמים האדם עושה את מצוות השי"ת בגלל הרגילות שהוא התרגל מנעוריו, כי כך ראה אצל אביו וכן הלאה. ועל האדם מוטל לעזוב את מולדתו ואת בית אביו, רק לחפש בעצמו את עבודת ה'.

וכך מלמד אותנו רבינו ללמוד ממעשה אברהם אבינו (בהשגחה שבתחילת ליקוטי מוהר"ן ח"ב) שהכתוב מעיד עליו "אחד היה אברהם" היינו שהיה יחיד נגד כל העולם, וכך גם אנו צריכים להיות, לעמוד איתן נגד כל המלעיגים והמנוענים מעבודת השי"ת, שלא יחוש ולא יסתכל עליהם רק יהיה בבחינת 'אחד היה אברהם' כאילו היה יחיד בעולם.

גם לענייננו, שלא לעשות את מצוות ה' מחמת שכל העולם עושים כך, ולכן נעשה הכל בקהות חושיים ובאטימות הרגשות, אלא יש לעמוד יחידי להתגבר על המניעות מהסוג הזה, לעורר פנימויות נפשו ולבכו להיכנס לרברים העמוקים של כל מצוה.

לדוגמא, ביום ערב שבת קודש יעזור האדם לכמה דקות בתוך כל המולת ההכנות לשבת, ויישב את דעתו להתבונן מהו שבת קודש; העולם מקודם היה תוהו ובוהו לא היה כלום, ומחמת רצון השי"ת שיהיה לו בני אדם שיעבדו אותו, לכן ברא את העולם בשישה ימים, וביום השביעי שבת, ולכן הוא רוצה שגם אנו נשבות. ומכיון שהנשמה שיש בתוכי הצובה מתחת כסא הכבוד, וקודם שיורדת לזה העולם משביעים אותה שתעשה מצוות ולא תעשה עבירות, אני מתכוון עתה לקיים את ציווי המלך לשבות ביום זה מכל מלאכה.

כאשר מסופר על ר' אברהם בר' נחמן מטולטשין שהיה מחכה ומייחל לשלשה דברים ואחד מהם הוא השבת, שהיה יושב ומצפה לקראת יום השבת קודש בערגה וכיסופים והשתוקקות להשי"ת.

כן בכל מצוה אם יתבונן לרגע קט מה אני הולך לעשות עכשיו; האדם לוקח פרי ומברך עליו - אפילו שמברך בכוונה, אולם כאשר יעזור לרגע להתבונן מה אני עושה עכשיו, מצווה לברך את ה', הרי בכך הוא בונה את הנפש הפנימית באופן נעלה ביותר.

(מעובד מתוך שיחתו של הרב שמשון שוורץ שליט"א ניתן להאזין לשיעור המלא במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. עברית, 1, פרשת השבוע, 15)

היעד שלנו:
מחיר שירות ואמינות.

צדיק, מה היעד שלך?

דרך צדיקים, לכל היעדים בעולם. שירות אמינות ומחיר שלא הכרת.

החיר עם נסחה
02-5410100 דרך צדיקים
www.zadikimtours.com

נסיעות לאומן

ולכל היעדים בעולם
שירות > מקצועיות > אמינות

נתיבים טורס
טיסות לחו"ל | קברי צדיקים | אירועים מיוחדים

02-633-8444
באיזור המרכז: 050-411-4857

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופריחה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

אלפי איש ביום!

עשרות אלפים בשבוע!

מאות אלפים בחודש!

נושמים ברסלב.

058-32-95000

כל השיעורים מכל רבני ברסלב בחיוב אחד למערכת של 'אוצרות ברסלב'